

er sikret rådighed over det fornødne antal supplerende fartøjer i krig.

- Flyverhjemmeværnets luftmeldekorps har en tilfredsstillende styrke på hovedparten af sine poster og centraler, men en tilgang af endnu ca. 50 pct. vil først sætte det i stand til uden vanskeligheder at betjene nettet også i en lang beredskabsperiode.
- Flyverhjemmeværnets jordforsvarsenheder har hidtil fået en meget tilfredsstillende tilgang, men det er måske tvivlsomt, om de samme gunstige vilkår kan bevares, hvis de regulære jordforsvarsstyrker bortfalder og erstattes af lokalforsvarsstyrker, der ifølge sagens natur næppe vil få et sådant beredskab, at det vil være fuldt effektivt i kupforsvarets første fase.
- Kvindekorpsets medlemstal er noget ujævnt fordelt på landsdelene, men dækker stort set de stillede krav.

4. Udrustning og bevæbning.

Hjemmeværnets bevæbning og udrustning svarer i omfang og karakter nogenlunde til det, der findes ved fodfolkets lette kompagnier. Herudover rådes over en del specialudrustning, først og fremmest ved det maritime hjemmeværn og flyverhjemmeværnet.

I de forløbne år har man tilvejebragt dækning for det almindelige behov, men der forestår stadig betydelige anskaffelser af specialudrustning og -våben, idet det bl. a. ikke har været muligt at anskaffe det ønskede panserværns- og mortermateriel, fordi hjemmeværnet er udelukket fra at få andel i leverancer på våbenhjælpsprogrammet.

5. Uddannelse.

Hjemmeværnets uddannelse finder sted i overensstemmelse med de af generalinspektøren for hjemmeværnet udgivne programmer og reglementer.

Uddannelsen gennemføres lokalt af hjemmeværnets egne førere, dels de frivillige gruppe- og delingsførere og kompagnichefer, dels under ledelse og tilsyn af distriktsledere, regionsledere m. fl.

Til assistance for regioner og distrikter i uddannelsesarbejdet er på kontrakt for

indtil et år ad gangen antaget et antal kompagnichefer og delingsførere til fuldtidstjeneste som instruktører. Dette gælder tillige det maritime hjemmeværn og flyverhjemmeværnet.

Det har betydet en væsentlig forbedring af uddannelsen, at der i stigende grad har kunnet arrangeres 4 dages kurser på distrikts- eller regionsplan, hvor kursusdeltagerne indkvarteres samlet i kursusperioden og gennemgår en rationel og koncentreret uddannelse under medvirken af bl. a. regionernes instruktørpuljer.

Specialuddannelse og lederuddannelse har fundet sted ved hjemmeværnets befalingsmandsskole i Nymindegab, på det maritime hjemmeværns skole i Slipshavn og på tilsvarende skoler og kurser ved flyverhjemmeværnet og kvindekorpsets. Det samlede elevantal er ca. 4 000 om året og har snarere vist stigende end faldende tendens.

6. Opgaver.

a. Det landmilitære hjemmeværn:

Retningslinjerne for det landmilitære hjemmeværns opgaver og anvendelse er fastsat i et af hærkommandoen i 1952 udsendt direktiv.

På grundlag af de erfaringer, man senere har indhøstet, har generalinspektøren for hjemmeværnet i 1959 udgivet et feltreglement for det landmilitære hjemmeværns anvendelse og kamp. Reglementet bygger på et stort og alsidigt erfaringsmateriale fra de fredsmæssige øvelser, herunder i særdeleshed de senere års store manøvrer, som har givet hjemmeværnets enheder lejlighed til inden for en større ramme at indøve deres opgaver.

Samtidig med, at der herigennem er nået en afklaring af hjemmeværnets formåen, har øvelserne givet hærens og hjemmeværnets førere lejlighed til at øve det samarbejde, som er en betingelse for en fuld udnyttelse af den samlede kampkraft.

Det landmilitære hjemmeværns opgaver omfatter:

- *overvågning*, der udføres ved personellens årvågne opmærksomhed i fred og krig over for alle tegn på fjendtlig virksomhed samt ved opklaringsvirksomhed, patruljering m. v.,